

Posamezna številka 1 Din, mesečno, če se sprejema list v uravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din - Celoletna naročnina je 50 Din, polletna 25 Din, četrtletna 13 Din. Cene inštratorom podogovor

PONEDELJSKI SLOVENCEC

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
Telefon št. 2050 in 2946 - Rokopisi se ne vračajo

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6
Poštni č.k. račun. Ljubljana 15.179.
Telefon št. 2549

Lep uspeh koroških Slovencev Volitve v kmetsko zbornico - Štirje okrajni sveti in 11 občin čisto v svoji rokah

Celovec, 20. nov. Volitve v kmetsko zbornico, ki so se vršile danes, so prinesle za koroške Slovence nad vse lep uspeh. Udeležba sama pri volitvah ni bila posebno ugodna in je znašala samo 60 do 65 odstotkov. Koroški Slovenci so nastopili pod imenom »Kmetiška Zveza« in so želi prav lepe uspehe. Po dosedanjih poročilih smemo upati na 4 slovenske mandate v kmetski zbornici, katera ima skupno 24 odbornikov. Poleg tega so se vršile tudi volitve v okrajne in občinske svete. Okrajni sveti so razdeljeni po sodnijskih okrajih. Tu so koroški Slovenci dosegli absolutno večino v okrajih: Borovlje, Pliherk, Doberla ves in Rožek, in sicer so dosegli v okraju Borovlje 5 sedežev od 7, v Pliherku 4 sedeže od 6, v Doberli vesi 6 sedežev od 10 in v Rožku 4 sedeže od sedmih.

V občinskih zastopih pa so dosegli Slovenci večino v občinah Svetna vas, Smarjeta v Rožu, Sele, v kateri so dosegli vse sedeže, dalje pa vasi v Bilčovsu, v Bistrici, v Podjunu, Blatu, Li-butah, Zvabecu, Globasnici, Beli in Sv. Jakobu v Rožu.

Polovico mandator so dobili Slovenci v občinah Medborovlje, Slovenji Plajberg, B-rovljah, Galiciji, Doberli vasi, Zitari vasi, Lednicah, Loga vasi in Rudi.

Zelo dobro so zastopani slovenski odborniki v jezikovno obmejnih občinah, n. pr. v Sv. Tomažu, Gozdanju, Verberku, Grebinju, Sv. Petru na Vasi, Djekšah in Zreću.

Koroški Slovenci so s tem svojim nastopom pokazali, da se zavedajo dolžnosti, ki jih imajo do svoje zemlje in so s tem svojim nastopom pobili liberalno brezobzirnost, katero je dosedaj aranžiral Landbund na slovenskem ozemlju. Koroški Slovenci so tudi pokazali, da znajo zastopati svoje postojanke in da so pripravljene na gospodarskem polju ohraniti svojo samostojnost nasproti landbundovski invaziji rajhovcev in ostalih Nemcev. Oni so s tem dokazali, da so avtohtono prebivalstvo in da se nikakor ne pustijo več nadalje zatirati po landbundovcih.

V kmetsko zbornico so izvoljeni za našo Kmetiško zvezo sledeči posestniki: 1. Majer, posestnik v Sv. Jakobu v Rožu, 2. Pavel Grill, posestnik v Blaznici pri Železni Kaplji, 3. Poljanec Vinko, župnik v Skoerjanu v Podjunu, 4. Varmut, posestnik na Brdih na Zili.

Vsi posestniki jamčijo s svojim dosedanjim strokovnim delovanjem in dosedanjim odločnostjo, da bodo res v pravi meri in pravi obliki zastopali interese gospodarske osamosvojitve slovenskega dela Koroške. Vedeli bodo tudi izpodbiti vse nakane in namene, katere so dosedaj imeli Nemci proti slovenskemu življu, obenem pa bodo tudi gledali, da bodo slovensko ozemlje v gospodarskem oziru dvignili na isto višino, na kateri je nemški del Koroške, in da bodo s tem popravili stoletno zanemar-

janje slovenskega ozemlja po nemških kulturnih in gospodarskih organizacijah. Kakor kaže položaj, bo v Kmetiški zbornici 11 zastopnikov Landbunda, 6 zastopnikov krščanskih socialcev, 4 zastopniki Kmečke zveze, 2 zastopnika narodnih socialistov in eden socialni demokrat. K tem izvoljenim zastopnikom pa pridejo še trije zastopniki gospodarskih združenj od katerih odpade eden na krščanske socialce, eden na Landbund, in eden na koroške Slovence.

Volilna agitacija na slovenskem ozemlju je bila s strani nemških strank zelo huda. Nastopale so vse stranke, govorili so v nemškem in slovenskem jeziku, očitali so Kmetiški zvezi iredentno in ločitev slovenskega dela Koroške od nemškega. Koroški Slovenci so imeli zelo težaven boj in je zato njihova zmaga tem lepša. Da koroški Slovenci niso nastopili pod imenom koroške slovenske stranke, je vzrok v tem, da nameravajo ravno ustanoviti posebno organizacijo in pa, da so z drugim imenom dosegli tudi boljše postojanke med kmeti v jezikovno obmejnem ozemlju.

S temi volitvami bodo imeli koroški Slovenci sami v svojih rokah gospodarski razvoj slovenskega ozemlja, sami bodo odločevali o gospodarskih šolah in s tem res pripomogli k temu, da se bodo v gospodarskem oziru popolnoma osamosvojili ter vzeli Landbundu protektorat nad slovenskim ozemljem.

Dajte otrokom kruha!

Cassel, 20. nov. tg. Pred tukašnjo mestno hišo so bili danes izgredi brezposelnih, ki so bili posebno značilni po tem, da so ženske prinesle tudi svoje gladne otroke. Več brezposelnih moških in žensk je prišlo v urad za socialno skrbstvo. Neka ženska je položila svojega dojenčka pred uradno osvojenega. 30 drugih žensk pa je pustilo otroke v uradu. Vse oskrbnice in sestre so imele dovolj posla da so začasno oskrbele zapuščene otroke.

Prepovedan pohod lačnih

Dunaj, 20. nov. Z. Gorenjeavstrijski komunisti so pripravljali za večeraj in danes pohod lačnih v Linc. Vendar je občinska vlada te pohode prepovedala. Izdala je občinske varnostne odredbe in posebno opozorila straže pri municijskih skladiščih. Vendar ni prišlo do resnih nemirov. Samo v predmestjih Linca je prišlo do spopadov, pri katerih je policija aretirala nekoliko demonstrantov.

Demonstracije pri habsburški proslavi

Budimpešta, 20. nov. 1. Ob proslavi 20 letnice nadvode Otona Habsburškega, ki so jo organizirale legitimistične organizacije in na kateri so proslavljali Otona kot zakonitega vladarja Madžarske, je prišlo v dvorani do precejšnjih demonstracij nezaposlenih delavcev, ki so se neopazno pomešali med povabljenе goste. Policija je aretirala 8 demonstrantov.

Kongres stanovanjskih najemnikov

Zagreb, 20. novembra. Z. Izvršni odbor Zveze stanovanjskih najemnikov kraljevine Jugoslavije je pozval vse organizacije hišnih najemnikov v državi, naj pošljejo svoje delegate na izredni kongres stanovanjskih najemnikov, ki bo v Zagrebu 4. decembra v mestni posvetovalnici. Organizacije najemnikov bodo po svojih mestih prošle vsa strokovna in druga društva, senatorje in narodne poslanice, da pridejo na ta kongres.

Bilimovičev predavanje v Belgradu

Belgrad, 20. nov. 1. Sinoči je na tukašnji Kolarčevi ljudski univerzi predaval ljubljanski univerzitetni profesor dr. Aleksander Bilimovič o nemškem sociologu Openheimerju. S tem predavanjem je dr. Bilimovič otvoril vrsto predavanj iz ekonomske znanosti, v katerih bo obravnaval nauke najnovejših svetovnih ekonomistov.

Napad bolgarske trojke

Belgrad, 20. novembra. AA. Dne 19. t. m. ob 20 je neka bolgarska trojka prišla čez bolgarsko mejo v okraju bosiligradskem v vas Rasna in tam naletela na patrolo dveh kmetov in enega orožnika. Z obeh strani so takoj začeli streljati, bolgarski komitashi pa so vrgli tudi tri bombe, nato pa pobeželi proti bolgarski meji, ki je tam oddaljena 3 ali 4 kilometre. Na meji sami pa so naleteli na naše obmejne straže in se z njimi spustili v boj. Začelo se je streljanje iz pušk, Bolgari pa so razen tega vrgli tudi 10 do 15 bomb. Nalo pa so se zatekali čez mejo k bolgarskim granicarjem. En naš granicar je ranjen. Naše oblasti so zahtevale od Bolgarov, da se takoj sestavi mešana komisija, ki bo ugotovila te incidente.

Hoover proti pivu

Newyork, 20. novembra. AA. Washingtonski dopisnik lista »Newyork Times« pravi, da je Hoover izjavil, da bo vložil veto »kakemu zakonskemu načrtu, ki bi hotel uvesti prodajo piva kot sredstva za nove dohodke državne blagajne, če bi tak zakon izglasoval kongres, preden se prohibicijski zakon izpremeni.

Izgon nemškega novinarja

Pariz, 20. novembra. tg. »Populaire« poroča, da bo pariški poročevalec glavnega Hitlerjevega lista »Völkischer Beobachter« župnik Körber izgnan iz Francije, ker njegova poročila vladni niso ugajala. Že pred vojno je Körber zelo dolgo živel v Franciji, kjer so ga smatrali za bodočega nemškega poslanika v Parizu, dokler so se mislili na to, da bo Hitler zagrabil oblast.

Dunajska vremenska napoved. Dosedanje vreme bo trajalo dalje.

Reorganizacija francoske vojske

Pariz, 20. novembra. tg. Francoski vojni minister Paul Boncour proučuje sedaj s merodajnimi vojaškimi osebnostmi možnost popolne reorganizacije francoske defenzivne vojske v okvirju francoske razorožitvene politike. Paul Boncour objavlja v »Petit Parisien« svoje namere takole: »Smatram za gotovo, da bomo brez povziranja stanja naše vojske s podaljšanjem aktivne službe, — ne da bi povečali vojske izdatke, temveč z bodočo organizacijo lahko omogočili celo znižanje izdatkov, — lahko dosegli tako kritje, ki bo moglo za več tednov zaščititi našo nedolaskljivo. Tudi ona vojska, ki bi imela samo kratko obno službo in bi bila, kakor naša, po številu manjša, bi mogla najučinkoviteje zjamčiti obrambo francoskega ozemlja, če bi dobro znala porabljati avtomatizirano orožje, čigar robojno silo pred vojno skoro niso poznali, ki pa se je sedaj izkazala kot ogromna sila. Tudi brez ozira na to, ali se uresniči francoski razorožitveni načrt ali ne, je ta reorganizacija francoske vojske nujno potrebna.« — V glavnih obrisih je orisal Boncour reorganizacijo takole: Reorganizacija temelji na totalnosti mobilizirane narodne vojske. Sem spada zelo skrbna izobrazba aktivne in rezervne vojske. Kot kritje se bodo na licu mesta nabirali permanentni in rezervni elementi, ki bodo obojni opremljeni s silnimi sredstvi in bo zato potrebna natančna priprava mobilizacije, katera bo radi kratkoročnega napadnega sistema trajala dolgo. Navajal je: Vojsko, ki jo potrebujemo, mora biti jasno defenzivnega značaja, ne sme biti draga in mora dati svetu vtis, da hoče Francija samo živeti v varnosti in da nima nobene agresivne misli.

Na časninarskem koncertu

dne 1. decembra, ki smo o njem že poročali, da bo mo čuli na njem naše najodličnejše zборе in soliste, res nastopijo naši najboljši pevci in pevke. Za prvenstvo bosta tekmovala pevska zbor »Ljubljana« in »Ljubljanski Zvezec«, ki bosta oba dokazala, koliko sta napredovala v zadnjem času in kako težke in visoke naloge oba zmagujeta. Posebno bo pa Ljubljana razveselila udeležba po letih starega, a po svojih močeh vedno mladega in vedno ambicioznega pevskega društva »Lira« iz Kamnika, ki z nastopom na časninarskem koncertu 50 letnico svojega delovanja proslavi tudi v Ljubljani. Na časninarskem koncertu ob proslavi narodnega zedinjenja nastopita dne 1. decembra torej dve najboljši ljubljanski pevski društvi ter eno z dežele, ki nam pokaže, da se tudi lahko meri z Ljubljano.

Zahteve občinskih uslužbencev

Belgrad, 20. novembra. 1. Upravni odbor Zveze uslužbencev mestnih in podeželskih občin je imel danes v prostorih belgrajske mestne občine sejo, kateri je predsedoval predsednik Zveze g. Fran Govekar, višji magistratni svetnik v pokouju iz Ljubljane. Na seji so bila med drugim prebrana poročila dr. Huzerja, višjega svetnika zemunske občine, o nassi novi občinski zakonodaji, in Franceta Krambergerja iz Maribora, ki je poročal v daljšem in podrobno izdelanem referatu, o položaju mestnih uslužbencev pri nas in v inozemstvu. Krambergerjevemu referatu je sledilo poročilo g. Majseca iz Zagreba, o zahtevah mestnih uslužbencev.

Navzoči delegati so nato soglasno sprejeli resolucijo, ki predlaga, naj se v novem občinskem zakonu upoštevajo sledeče zahteve občinskih uslužbencev.

Najkasneje v roku šestih mesecev od dneva, ko bo stopil v veljavo novi občinski zakon, naj se izda uredba za občinske uslužbence, ki naj jim zagotovi: 1. da se brezpogojno določijo pokojnine za vsa sistematična mesta. 2. Občinski uslužbenec naj se zagotovi stalnost. 3. Če pridobljene pravice po dosedanjih zakonih, statutih, uredbah in pogodbah aktiv-

Poskušeni atentat na Herriota

Delo bretonske avtonomistične sekte »Gvenn Ha Du«

Pariz, 20. nov. tg. Danes na vse zgodaj so poskušali atentat na ministrskega predsednika Herriota na železniški progi Pariz-Nantes. Herriot se je peljal na proslavo 400 letnice združitve Bretagne s Francijo v Nantes.

O atentatu se doznavajo sledeče podrobnosti: Na progi, ki teče popolnoma ravno ob Loiri, je bila zjutraj zelo gosta megla. Ob 6 zjutraj so slišali delavci dve hudi eksploziji drugo za drugo. Hiteli so takoj proti onemu kraju. Našli so na kraju, kjer teče proga tesno med reko in kamnolomom, da so vsi trije dvotirne proge za več metrov dolgo popolnoma raztrgani. Ustavili so takoj oba osebna vlaka, ki sta imela takrat voziti mimo v obeh straneh. Vlak, s katerim se je vozil Herriot in ki bi bil moral voziti na dotičnem kraju okoli osmih zjutraj, so ustavili za 50 minut na postaji La Possonie. V tem času se je posrečilo

progo popraviti toliko, da je Herriotov vlak mogel počasi voziti mimo. Herriota so šele v Nantesu obvestili, zakaj je imel vlak zamudo. Orožništvo je takoj začelo preiskavo in je po izpovedbah posameznih prebivalcev dognalo, da se je okoli 5 zjutraj ustavila na kraju atentata velika črna limuzina. Po obeh eksplozijah je avtomobil odpeljal z veliko brzino in zginil v megli. Številke niso mogli ugotoviti. Pariška policija je takoj odposlala na kraj nesreče sposobne uradnike. Atentatorje bodo pa iskali v onih krogih, ki so osumljeni, da so poleti izvršili atentat na spomenik združitve Bretagne s Francijo v Rennesu. »Matin« navaja, da je preiskava o takratnih dogodkih prišla v čisto novo smer in da je predvsem ugotoviti, da so že takrat nameravali izvršiti atentat na Herriota. Gre za doslej popolnoma neznan tajno sekto, ki se imenuje »Gvenn Ha Du«.

Gen. Schleicher - bodoči diktator

Hitler navidezno popušča - Hindenburg proti politikom

Berlin, 20. nov. tg. Narodni socialisti so po razgovoru med Hindenburgom in Hitlerjem očitno optimistični, kar se tiče upanja na vlado, ki bi bila pod vplivom narodnih socialistov. Odločilno pa je, ali bodo narodni socialisti tudi stvarno ostali pri liniji popustljivosti, ki jo je Hitler pokazal pri Hindenburgu. To vprašanje se bo razjasnilo v pogajanjih, ki so jih sedaj začeli Hitler in njegovi sodelavci z drugimi strankami. S centromom se pogaja kot zastopnik Hitlerja predsednik državnega zbora Göring. Domnevajo, da bodo narodni socialisti tudi nasproti nemškimi nacionalcem koncilantnejši kakor do sedaj. Težkoča pa je predvsem v osebnem vprašanju. Hitler zahteva zase mesto državnega kanclerja. V tem oziru so pri drugih strankah težkoče največje. Nemški nacionalci zahtevajo kot državnega kanclerja nadstrankarsko osebnost in neodvisnost od parlamenta. Nemška ljudska stranka zaenkrat še ne kaže kakšno stališče bi zavzela nasproti državnemu kabinetu, ki bi bil pod vplivom narodnih socialistov. Centrum je reklamiral prej dr. Brüninga kot zunanjega ministra v skupnem kabinetu z narodnimi socialisti. V narodno-socialističnih krogih pa zahtevajo Strasserja kot notranjega ministra in dr. Fricka za pravosodnega ministra. Glede stvarnih vprašanj pa še ni videti nobenega soglasja z nemškimi nacionalci in nemško ljudsko stranko. V političnih krogih, ki so blizu Hindenburgu, smatrajo, da ostane radi odpora narodnih socialistov proti podreditvi pod nevtiralnega državnega kanclerja in radi odpora Hindenburga proti

strankarsko-političnemu državnemu kanclerju samo še ena pot prosta: kabinet Schleicher, ki bi bil za narodne socialiste sprejemljiv in ki bi mogel Hindenburgu zjamčiti nadstrankarsko kabineta. Predpogoj za to nadstrankarstvo nove vlade pa je, da bi narodni socialisti s tem soglašali.

General Schleicher, tajna sila, ki je vodila Papenov kabinet, in ki čaka na ugodni trenotek, sko bodo posvetovanja s predstavnikmi strank pokazala, da ni mogoče sestaviti parlamentarne vlade.

Mussolini ni odgovoril Herriotu

Pariz, 20. nov. AA. Tednik »Cri de Paris« piše o propagandi za zблиžanje z Italijo, ki jo delajo nekateri francoski listi, in pravi:

Po povratku iz Toulousea, kjer je pokazal veliko voljo za zблиžanje z Italijo, je predsednik francoske vlade Herriot sprejel angleškega veleposlanika. Ta visoka politična osebnost se je Herriotu zahvalila za njegove izjave, ki jih je dal v tako toplen tonu. Nato je Herriot obiskal italijanskega poslanika in se z njim razgovarjal o raznih manj važnih vprašanjih. Pri tem pa je poslanik kraljevine Italije popolnoma pozabil le z besedico omeniti pausa v Herriotovem toulouškem govoru, ki se zavzema za zблиžanje z njegovo domovino. Mislimo, da bi bilo v interesu Italije, da se približa Franciji, kakor je v našem interesu, da stremimo po tem, da izginejo nesporazumi med obema deželama. Zato še zmerom upamo, da se bo pozabljenost italijanskega poslanika popravila.

Pariz, 20. nov. AA. »Ouvrec« prinaša daljši

uvodnik o Herriotovem govoru na kongresu radikalno-socialistične stranke v Toulouseu in o komentarih, ki jih je ta govor zbudil. List pravi: Kaj je do danes odgovoril na Herriotov govor v Toulouseu predsednik italijanske vlade Mussolini? Ni se mu zdelo primerno, da bi osebno le besedico odgovoril na Herriotovo izjavo, in tudi italijanski listi, katerih pisarjenje spremljamo z zelo budnim očmi, so zelo malo povedali. Toda kakorkoli se že komentira zadržanje uradne Francije nasproti Italije, moramo pribiti, da Herriotov govor ni prvi poskus Francije, da stopi z Italijo, celo s fašistično Italijo, v prijateljske stike. Kar se nas tiče, smemo izjaviti, da smo za vsako prijateljstvo, ki mu bo svrha okrepitve miru med narodi. Potrebno je samo — in to smo že večkrat poudarili — da se nam, če naj se nam postavljajo pogoji za sklenitev prijateljstva, pove, kakšni so ti pogoji. Mislimo, zaključuje list svoj uvodnik, da imamo prav, če rečemo, naj se nam pove, kaj se od nas zahteva.

Kulturni škandal se nadaljuje...

K reprizi „Veselega vinograda“

Ljubljana, 20. novembra. Vpripzoritve „Veselega vinograda“ v našem gledališču, ki naj služi čisti umetnosti in vrši kulturno-vzgojno poslanstvo med slovenskim narodom...

Ne spuščam se v oceno igre same in v analizo njene umetniške vrednosti; o tem je bilo že dovolj črnila preluge. Zdi se mi potrebno dotekniti se novega, še nenačetelega pogovora...

Druge poglavje, katerega je treba javno načeti, je poglavje ženskega ponosa in časti, ki sta bila pogazena do tal. Kdor je videl te fine, nežno napudrane obraze naših dam in gospodičen...

može, ki imate takšne dame za življenjske družice! Pred kulturno brutalne sile in kvante so se brez sramu zrušile na kolena kakor pred malikom...

V borbi proti diktaturi, ki nam hoče vsiljevati z desk našega umetnostnega hrama plehko nemško kulturo, nismo — kakor bi utegnili nepoučena javnost misliti — oamajeni...

Ce se nam hoče »pristine nature«, potem ni treba hoditi ponjo na »nemški Ren« in jo še bolj pokvarjeno presati na Dolenjsko...

Tako »Pohoda«. Mislim, da ne potrebuje ta njegova načelna izjava nobene posebnega komentarja... Prizanesite nam torej, gospod »kulturolosci«, s plehkošči in neokusnostmi a/a »Veselega vinograda!...

Mariborska nedelja

SEZONA OBČNIH ZBOROV JE TU. — BURNE STVARI NA KOROSKI CESTI IN V DRAVSKI ULICI — OBESENEC V KLETI

Maribor, 20. novembra.

Ljudje se izkoristijo lepe jesenske nedelje za planine, izlete in drugo. Na Pohorje so lezli večraj zagrebški pianinci Slemenarji ter se niso mogli dovolj naučiti lepotam in krasotam naših pohorskih vrhov.

Pričela je sezona občnih zborov, kot prvi so stopili skupaj, da napravijo in pokažejo bilanco o svojem društvenem delovanju mariborski motociklisti.

Na Koroski cesti je prišlo do karambola med zidarskim vajencem Francom D., ki se je vozil na kolesu, in dalmatinskim krošnjarjem Matem M., ki je koračil čez cesto.

Na Koroski cesti je prišlo do karambola med zidarskim vajencem Francom D., ki se je vozil na kolesu, in dalmatinskim krošnjarjem Matem M., ki je koračil čez cesto.

Vojašniški ulici na strazično. V Vojašniški ulici pa Pavle stanejo; ko eta prišla vstrib njegovih vrat, ki so bila odprta, se je iztrgal strazičniku ter smuknil skozi vrata...

V ulici Ob brodu si je kotal večeraj zvečer življenje 55 letnih upokojeni železničar Simon Jančar. Našli so ga obešenega v kleti in že mrtvega.

Smrtina kosa je tudi danes zarezala v vrste mariborskih meščanov. Na mrtvaškem odru leži državni uradni sluga Josip Bizjak; dosegel je jedva 57 let, ko ga je zgrabila košena roka smrti.

Z občnega zbora hišnih posestnikov

Sklicujoč se na člena 26. in 27. zakona o tisku nam je Društvo hišnih posestnikov za Maribor in okolico poslalo dne 17. t. m. tole pismo: »Ponedeljski Slovenec je dne 14. nov. pod »Mariborska nedelja — Z občnega zbora hišnih posestnikov — poročal med drugim, da je društveni predsednik...«

To poročilo je napačno in ne odgovarja dejanskim izvajanjem. Predsednik hišnih lastnikov je pač priporočal, naj hišni posestniki ne zahtevajo pretiranih najemnin...

veled tega mora biti najemniku prepuščeno, da najme stanovanje, ki odgovarja njegovim dohodkom.

Hišni posestniki slednjih v smislu sprejete resolucije niso zahtevali, da se čimprej izda zakon, ki bo pooblastil gospoda bana, da izda v svojem področju zakon o maksimiranju najemnin...

Primorje : Rapid 2 : 0 (2 : 0)

Ljubljana, 20. novembra.

Čimbolj se bliža jesensko prvenstvo h koncu, tem manj je gledalcev pri tekmah. To se je posebno opazilo pri današnji tekmi med Primorjem in mariborskim Rapidom.

Nekočki po pol tretji uri se pojavita moštvi in se predstavita sodniku g. Lukežiču v naslednjih postavah:

Primorje: Stare-Svetic, Hassl, Sočan, Slamič, Pišek II-Jug, Erman, Lute, Jožič, Ursič.

Rapid: Herman Barlovič, Flak-Fučkar, Seiffert, Gomol-Heller, Venko, Beumel, Harđinka, Pišhof.

Napad ima v Jugu na desnem krilu, od tekme do tekme manjšo oporo. Zato tudi notranji trio ni tako funkcionalen, kakor bi lahko. Erman, ki je s krasnim strelom potresel enkrat mrežo gostov...

To je zahteva društva stanovanjskih najemnikov, kateri so ravno hišni lastniki najodločnejše ugovarjali ter zahtevali, da se, ako smatra vlada to za potrebno...

domači nobenega haska. Igra se nadaljuje v živahnem tempu, v 13. minuti pa zopet odide Venko od gostov iz igrišča, vsled prej omenjene blessure.

Se par oboje-stranskih napadov in Primorje se je z dobljenimi točkami postavilo na čelo liste v jesenskem prvenstem tekmovanju.

Sodil je g. Lukežič, ki je napravil več pogrešk. Radi teh pogrešk sta trpeli obe moštvi, vendar domači bolj kot gostje.

SVOBODA : GRAFIKA 3 : 0 (1 : 0)

V predtekmi sta se spoprijeli moštvi Svobode (večinoma igralci od rezerve) in Grafika, v kateri je zasluženo zmagala Svoboda.

KOROTAN : SLOVAN 2 : 1 (2 : 0)

Danes se je odigrala na novem igrišču Korotana prvenstvena tekma med Korotanom in Slovanom. Korotan je bil v prvem polčasu stalno v premoči.

Sodnik g. Cimperman je bil prav dober.

PRVENSTVENE TEKME V ZAGREBU IN BELGRADU

Zagreb, 20. nov. Danes so se pričele tudi v Zagrebu prvenstvene igre. Nastopili so: Zagreb: Viktorija je: Gradjanski 2:0 (2:0); Hašk: Sparta 3:1 (1:0); Concordia: Železničar 3:0 (1:0).

Belgrad, 20. novembra. Danes so se nadaljevale tekme za prvenstvo podvezde: Jugoslavija: SK Zeman 6:0 (4:0); BSK: Slova 4:0 (1:0); BSK: Graficar 4:0 (2:0).

TEKME S FIUMANO

Sušak, 20. novembra. Danes so se spoprijeli na Sušaku reška Fiumana in Slavija, Triglav ter Orient. Prva tekma med Slavijo in tretjim moštvom Fiumane je končala z 2:0 za Fiumano.

Misijonska prireditve v Unionu

Ljubljana, 20. nov.

Nocoj ob 8 je bila v unionski dvorani krasna versko-kulturna misijonska prireditve, katere se je udeležilo tako ogromno število prebivalstva...

Najprej je mali križar pogumno in lepo deklariral pesem »Pozdavljen misijonar, za tem pa so nastopili križarji, ki so ljubko zapeli več pesmic nabožne in otroške vsebine.

V imenu društva za širjenje vere je pozdravil p. Musarja predsednik, stolni kanonik in župnik dr. T. Klinar. Povdarjal je, da je p. Jožef Musar prvi slovenski misijonar...

Zatem je p. Musar predaval s toplo besedo o razmerah v Afriki in o velikih uspehih, pa še o večjih nalozah, ki čakajo tam katoliške cerkve in katoliške misijone.

Misijonska postaja v Vindhuku v Južnozpadni Afriki, obstoji iz velikega avtomobila, ki je tako preurejen, da lahko nosi s seboj oltar in majhen harmonij.

Cerkev v deželi konkordatov

Obsodba konfiniranega slovenskega župnika

Župnik Ivan Rejec, ki je konfiniran v Južni Italiji, je bil konec oktobra poklican pred sodnijo v Ajdovščini. Obtožen je bil, da je v večernih sestankih zbiral dekleta in fante Marijine družbe in jim držal stanovske govore in predavanja. Sodisce ga je obsodilo na 1 mesec zapore in 2000 lir (!) denarne kazni. Pri razpravi je sodeloval sam policijski upravnik iz Gorice g. Modesti. Takšne razsodbe se izrekajo v fašistični Italiji, ki se baha, da je rešila »rimske vprašanje«, sklenila konkordat ter odkazale Cerkev mesto, ki ji gre. Kaj pomagajo konkordati, pa naj bodo še tako dobri, ako ostanejo samo na papirju. Mussolini naj nikar ne misli, da se bodo katoličani v inozemstvu dalje ujeti na »chiffons de papier« (na papirnate čunje). Katoliški svet bo sodil fašizem po njegovih dejanjih!

ZUPNIK FON IZ AJDOVŠČINE

je bil od Italijanov zatožen v Gorici, ker je v nekem primeru energično zahteval, da naj slovenski otroci hodijo le k slovenskemu pouku verstva, k laškemu pouku pa le italijanski. Do neprilike je prišlo, odkar se je nastanil v Ajdovščini neki don Tavnagi z Benčičkega, ki razen šolekih ur uči še posebej laške otroke. Neka deklica domačinka, ki služi kot pestunja pri orožniškem maršalu, je od gospodarjev prisiljena, da mora hoditi k temu laškemu nauku namesto k slovenskemu, ki je v cerkvi.

Goriški škofijski upravitelj mosgr. Sirotti se je 28. oktobra udeležil fašistovskih slavnosti ob strani fašističnega tajnika Avenantija.

Slovenska beseda se ne sme tiskati

Predzadnje nedelje oktobra je bil po vsem katoliškem svetu propagandni dan za misijonstvo. Izšlo so vsakovrstne tiskovine in knjižice. Za slovenske vernike goriške škofije je izšla drobna brošurica »Molimo in trpimo za misijonec«. Predstavnik škofijskega misijonskega tajništva je bil, kakor se čuje, poklican na kvesturo (policijsko upravo), kjer so izrazili svojo nevoljo, da si še kdo predrzne kakih pet slovenskih besed natisniti in širiti med ljudstvo.

Tudi »Rokovnjači« zaplenjeni!

V Gorici je kvestura zaplenila s predhodnim njenim privolenjem natisnjene Jurčičeve Rokovnjače. Stvar nima političnega smisla, ampak je navaden čin hinavskega nasilja nad brezpravno rajo.

Tržaški delavci na cesti

V ladjedelnici San Marco v Trstu je po odhodu parnika »Conte di Savoia« zaposlenih le še par sto delavcev. V največjem cvetu poljetja jih je bilo kdaj okoli 4000. — Tobačna delavnica v magazinu 19 v prosli luki je tudi odpustila domoljce vse osebje. Govori se, da bo z novim letom podjetje sploh ustavilo ves obrat in se izselilo iz Trsta.

Tramvaj v Trstu je za l. 1932 predvidel za milijon manjši inkaso, nego v prejšnjem letu. Faktično je bilo slabše: že v prvem polletju je bil inkaso 874 tisoč lir nižji kakor v isti dobi prejšnjega leta. Število potnikov je v isti dobi padlo za 9%.

SE ZA FAŠISTA NI

Dr. Angelo Teston, agrarni inženjer v Ajdovščini, eden prvih fašistov, zelo surovo ravna z našimi ljudmi. Ker je bil ob nekem obisku prefekta pijan, je bil odstavljen od šarže v stranki.

Električno napeljavajo delajo od Bistrice proti Čičariji, za sedaj do Podgrada in Hrušice.

In zopet arelacije

V Ajdovščini je bil pred nekaj tedni nena doma aretirani absolvirani jurist g. Branko Vrčon iz Dobravej na Vipavskem. Lansko leto je dovršil akademske študije na univerzi v Padovi, nato je etopil v advokatsko prakso v Ajdovščini. — Istočasno z g. Vrčonom so orožniki nekoga dne ob jutih zjutraj v Skrljatih pri Sv. Križu aretirali uradnika g. Favettija. Uklonjenega za roke in še priklonjenega na dve daljši verigi, za katere so ga držali, so ga odvedli najprej v Ajdovščino. Vsi ljudje, ki so se zgražali nad tem ciničnim poniževanjem človeka, menijo, da drugod po svetu svedeljemu živali vlačijo na tak način. — Oba aretiranca so nahajata sedaj v goriških sodnih zaporih.

»Bandere« — prva stvar!

Po Ajdovščini nabirajo denar za veliko laško zastavo. Z velikim terorjem zahtevajo, da morajo žene plačati zastavo, ki bo stala 1800 lir. Drog, 20 m visok, bo dal laški podjetnik Rizetto. Drog bo stal na trgu.

Ajdovski sedanji podestà Grusovin je postal cavaliere. Njegov briga za občino je ta, da pride vsakrat na teden iz Gorice.

Praktična stran amnestije

Jubilejna fašistovska amnestija ima poleg vsega še eno zelo praktično stran, ki so jo laški časopisi pozabili omeniti: Ječe so bile po vsej državi tako napolnjene, da so bile prizadete oblasti v precejšnjih zadregah, kako nastaniti vedno nove aretirance in obsolence. Ponokod (n. pr. v Pizii) režim že itak zida nove zapore, a to gre počasi in stane. Amnestija je torej prinesla ječarjem in čužajem nekaj oddiha.

Fašistični militarizem.

K predvojaškim vajam morajo letos hoditi vsi mladeniči brez izjeme. Če koga ni, ga gredo iskati na dom. Nekaterim za odsotnost nalože horendne globe (500 lir). Marsikje po kmetih fante maitretirajo in grdo psujejo. To spada v pacifistični državi k vojaški vzgoji.

Italijani in Slov. biografski leksikon

Umberto Urbani (Urbanac) je priobčil v sobotnem »Piccolo della Sera« razpravo o slovenskem biografskem leksikonu, ki ga je založila Zadruga gospodarska banka v Ljubljani. Člankarjeve pripombe se nanašajo na vse zvečke, ki so izšli do sedaj. Urbanac pravi, da je danes njegova sodba ista, kakor je je izrekel pred sedmimi leti, ko je izšel prvi zvezek: »Če je monumentalno delo izredne vrednosti za slovenski narod, saj je prvo te vrste, ima tudi silno velik pomen za učenjake drugih držav, posebno za nas Italijane, ker vsebuje leksikon imena tudi slavni mož drugih narodnosti, ki so prišli s Slovenci v stik, in ker je mnogo Slovencev, ki so imeli stike z Italijo. Delo ima trojno vrednost. Iz njega spoznaš ugledne Slovence vseh časov, prav tako zveš za tujce, seveda tudi za mnoge Italijane, ki so živeli v Sloveniji ali se pečali s tem ljudstvom. Največja vrednost dela najbrže obstoji v tem, da se pisci niso omejili na življenjepisne, temveč so orisali tudi dobo, v kateri so opisani živeli. Članek obsega skoraj dva stolpca in se zaključuje z željo, da bi sodrudniki s prav takošno objektivnostjo, kakor so doslej delali, delo tudi zaključili.«

Narodne pesmi med beneškimi Slovenci

Kakor znano izdajajo italijanski slavisti že dalje časa zbornik slavističnih razprav z naslovom »Rivista di letteratura slaves«, ki ga dobro ureja Ettore La Gatto, profesor slovenskih jezikov na znameniti padovanski univerzi. Nedavno tega je izšel skupaj 5. in 6. zvezek (za meseca sept., okt., nov. in december) tega zbornika. Med mnogimi zanimivimi razpravami, ki jih prinaša ta dvojna številka, nas Slovencev prav posebno zanima kratek prikaz Renate Stecatti »O slovenskih narodnih pesmih med Furlanji«, pravzaprav med Beneškimi Slovenci. Kar daje njenemu prikazu prav posebno vrednost, je to, da hkrati poleg italijanskega preveda (v prozi) navaja tudi slovenski original (v stihu) posameznih narodnih pesmi. Je to vrsta prav mičnih lirskih pesmi, ki jih je pisateljica sama zapisala. Njen prispevek je kaj zanimiv; razveselili se ga bodo prav posebno še oni, ki proučujejo naše dialekte. Stecatti izjavlja, da je omenjeni njen prikaz samo kratek pogled, a obljublja, da bo narodne pesmi Beneških Slovencev obdelala v daljši študiji, o kateri jih bo primerjala z narodnimi pesmimi ostalih Slovencev. — Dodatno bi omenil samo to še, ker je to pač izpod peresa Italijanke, da Beneški Slovenci govorijo slabo italijanski, čeprav se ta jezik uče v šoli; prav tako tudi slabo furlanski. Z drugimi besedami se to pravi, da se kljub temu, da žive pod Italijo že od 1866., to je že nad 60 let, še niso odnarodili.

— Pri astmi in boleznih srca, bolečinah v prsih, plućnih boleznih, škrofulozi in rahitisu, povečanju zaščitne žleze, tvorbi golše je velike važnosti ureditev delovanja črev z uporabo naravne »Franz-Josef« grenčice. Kliniki svetovnega slovesa so opazili pri jetičnih, da so s »Franz-Josef« vođo izgubila zaprtja, ki se pokažejo v začetku bolezni, ne da bi se bila pojavila pričakovana diareja. — »Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Akademija »Tabora«

V soboto zvečer je »Delavsko prosvetno in podporno društvo »Tabor« v Ljubljani priredilo svojo II. akademijo v veliki dvorani hotela Union. Poleg društvenih članov so pri akademiji sodelovali operni pevci Robert Primožič (Cajkovsky); Serenada don Juan, Musorgsky; Boris Godunov); pevka Štefica Poličeva (Schubert; Radovednež, Schumann; Lotosov cvet, Dažgozki; Djevnika, Musorgsky; Zvezda, Komorlič; Naš maček), ravnatelj opere g. Mirko Polič in dirigent Neffat. Izreden uspeh je žel g. Primožič, ki je moral na zahtevo občinstva dodati še špansko arijo izven programa. Silno je učinkoval Zupančičev »Razgovor«, v katerem je razboriti deček s svojim zvonkim glasom in občutenim prednasjanjem presentil vse poslušalce. Mešani pevski zbor, ki ga vodi g. Venturini, stalno napreduje in je prišel tudi v sicer ne posebno akustični dvorani do veljave, posebno z Adamičev »Prekmorsko pošto«; odpel je tudi M. Bajuk »Djevojka je ružu bralac, L. Kramolc; »Vigred«, Kimovec »Polž se je pa ženit šel« in Foerster »Ljubica«. Posebnost tega večera so bile zborne recitacije (A. Gradnik: »Viltoje« in »Molitev beguncev« ter D. Bajec »Pesem primorskih emigrantov«). V njih so skupine resničnih beguncev podale trpljenje izgnanih, ki si iščejo po svetu dela in kruha, medtem ko se tujec šopiri in tlači njihove starše in brate in izžema njihovo zemljo. Učinkovite so bile tudi deklamacije, kakor: S. Kosovel, »Kdo je hodil«, K. Širok, »Umrl je Jezus« in »Slika z Adrije«. Akademija se je zaključila s Širokovim elegijo o bazovskih žrtvah in živo sliko, prisposodbo fašističnega terorja nad slovenskim ljudstvom. Treba je omeniti še mandolinistični zbor in izvajanja dveh točk na mandolino in kitaro.

Moralni uspeh je bil dober, materialni bi bil lahko boljši, ako prav v soboto v naši drami ne bi bili igrali »Veselega vinogradca«, ki je del ljubljanske publike s svojo opolzkostjo pač bolj zanimal, kakor akademija, ki je bila zrcalo našega največjega gorja. Svojevrstno narodnjaštvo!

★ Klub jugoslovanskih primorskih akademikov. Današ ob 20 v društvenih prostorih (Gledališka ulica 8, I. nadst.) redni društveni sestanek s predavanjem: »Kultura kot glavni faktor v boju naroda za svoj obstanek«. Za vse člane udeležba obvezna!

Mrzlica ga je gnala v smrt. V Desklah je popadla pljučnica 35-letnega Alojzija Valentiniča. V hudi vročici se je dvignil iz postelje, zapustil hišo ter samo v spodnji obleki taval po gozdu, dokler ni padel v bližnji prepad. Šele drugi dan so ga našli z razbito črepinjo ter ga odpeljali v goriško bolnišnico. Malo upanja je, da bi ozdravel.

Spremembe v sporedu radia
Za počivitev opoldanskega sporedu uvaja naša postaja dvakrat tedensko mestno plošč znani in priznani radio-kvartet, ki ga tvorijo gg. prof. Jeraj, Bravničar, Feršič in dr. Svava. Kvartet bo izvajal vedno le izključno slovensko glasbo, s čimer bo ustrezno soglasnim željam naših poslušalcev po slovenski glasbi v našem radiu. Obenem nam pa imena sodelujočih zagotavljajo tudi odlično umetniško višino teh koncertov. Zlasti bodo dobrodošli krajem, kjer Ljubljano brez motenj dobe le opoldne (bohinjski kot).

Nemška žila skozi slovensko ozemlje

Otvoritev »razgledne« ceste Zoprače-Kotmara vas

Celovec, novembra.

Koroška je dobila novo, 26 km dolgo cesto. Pri Kanonerju v Ilovljah se odcepi od ljubeljske ceste, pelje na desno skozi lepo ležečo Kotmara vas, od tod dalje proti jugu, dokler ne zavije na južni strani Gor (Zadnjice) proti severozapadu, pelje po majhnih ovinkih skozi Bilčovo, Zgor. Vesco, doseže na Gori pri Sv. Luciji svojo najvišjo točko (762 m) gre nato navzdol proti St. Ilju in od tam do Zoprače, kjer doseže cesto Rožek-Vrba.

Cesta nudi skoro na vsej svoji črti ob lepem vremenu krasen razgled po lepi Rožni dolini, ki leži razprostrta kot kak cvetlični vrt pred nami. Za njo se dvigajo gozdnote planine in za temi stremljivo visoko v nebo sive glave Karavank, ki napravijo vtis, kot bi hotele za večne čase ločiti dva svetova. Bajen je ta pogled predvsem za Slovence, ko se zave, da je zemlja, ki leži v vsej svoji krasoti pred njim, slovenska, in da prebivajo na pobočju, na katerem se nahaja, narodno zavedni kmetje in slovenske družine.

Prebivalstvo občin Kotmara vas, Bilčovo, Zgornja Vesca, Loga vas in Skofiče je to cesto že davno zahtevalo in že v prvotni dobi se je slovenski poslanec Franjo Grafenauer v koroškem deželnem zboru močno potegoval za to cesto. Toda kljub temu, da je on v lepih besedah znal obrazložiti veliki pomen te prometne vezi za koroško gospodarstvo, vendar ni imel zaželjenega uspeha.

Šele vsled narodno-političnih bojev, ki so se razvili na Koroškem prav po plebiscitu, so se celovski mogotci in politiki premislili ter se uklonili dolgoletni upravičeni želji prebivalstva, predvsem, ko jim je ob desetletnici plebiscita dala zvezna vlada tri milijone šilingov za slovensko ozemlje in so od tega denarja mogli kriti tudi stroške za to cesto. Pod firmo tujskega prometa in gospodarske povzdige se bodo uvažali v te kraje nemški in rajhovski posestniki in naseljenci ter s svojim germanizatornim delom rušili mir v tem lepem kraju. K veselju, ki ga je imelo prebivalstvo z otvoritvijo te ceste, se je vrnila ta bridka zavest podvojenega boja za svoj narodnostni obstoj.

Na Gori pri sv. Luciji se je vršila ob veliki udeležbi prebivalstva iz okolice in Celoveca blagoslovitev te ceste. G. Spicar, župan občine Zgornje Vesce je v nemškem in slovenskem jeziku pozdravil vse, ki so se udeležili slovesnosti blagoslovitve in otvoritve ceste Kotmara vas-Zoprače ter izrazil željo, da bi ta pot izpolnila v polni meri skromne želje po gospodarskem izboljšanju prebivalstva v tem kraju in prinesla procvit in blagostanje.

Zastopnik deželne vlade, deželni poslanec dr. Zei-

nitzer, je omenil veliko važnost te ceste ne samo za okolico, kateri bo prinesla izboljšanje gospodarskega položaja, kajti ona tvori vez na eni strani s Celovcem, na drugi strani z Vrbo, središčem tujskega prometa, temveč za celo deželo, ker se je za tuje odprl kraj, ki se lahko šteje med najlepše cele dežele. Po njegovem mnenju je imel inž. Priks, ki je izdelal načrt za cesto in vodil tudi njeno zgradbo popolnoma prav, ko ji je dal ime »razgledna cesta«.

Otvoritvena slavnost je bila razun per slovenskih besedi, ki so jih izpregovorili zastopniki slovenskih občin, popolnoma nemška. Najbolje so pokazali Nemci svojo smiselnost s ploščo, ki jo je z dovoljenjem deželne vlade dal vzidati ob cesti pri Sv. Luciji koroški Heimatbund in ki nosi naslednji napis v nemškem jeziku:

V SPOMIN NA OSVOBODILNE BOJE V LETIH 1908—1920 JE BILA TA RAZGLEDNA CESTA ZGRAJENA V LETIH 1930—1932.

Torej ne na plebiscitu, temveč na one žalostne čase, ki so ločili brata od brata, da se med seboj bijeta, na one trenutke, ko so se uničili milijoni narodnega blaga, in na one tolpe, ki so brez vsakega povoda prelivali slovensko kri in pobijali slovenske duhovnike in intelektualce, na ta dejstva se naj spominja slovensko ljudstvo na Koroškem, ko je prvič po plebiscitu skušalo najti trohico upanja, da ima nemški brat v deželi za njegove zahteve vsaj malo razumevanja.

Bridko spoznanje za koroške Slovence že radi tega, ko je prav en mesec poprej predsednik koroškega Heimatbunda, prof. Perkonig, našel lepe besede za sporazum s Slovenci v deželi.

Cesta je sezidana! Preskrbo te ceste morajo prevzeti občine Kotmara vas, Bilčovo, Zgornja Vesca, Loga vas in Skofiče, ki so itak zelo revne in so se že dosedaj težko borile za svoj obstanek. Nujna zahteva teh občin je, da dosežejo, da prevzame preskrbo te ceste ali koroška deželna vlada, ki jo je že itak hotela prevzeti, pa se je vdala protestu poslanca Sumija — ali pa koroški Heimatbund, ki jo bo za germanizacijo tega kraja zelo rabil.

Roka, ki jo je ob ti priliki ponujal nemški brat v deželi v spravo s Slovincem, je bila omdeljevana s spomini na preganjanje našega življa in slovenski brat ni našel odkritosrčne želje po miru in spravi v srcu svojega sosedu. Žalo otvoritev ni bila »Versöhnungsfeier«, kakor so si upali trditvi nekateri nemški krogi, temveč navadna nemška slovesnost v slovenskem ozemlju.

Ljubljanska nedelja

Krasna slovesnost pri Sv. Petru

Ljubljana, 20. novembra.

Sentpeterska fara je doživela danes velik in lep praznik, kakršnega si je že dolgo želela: v farni cerkvi so na slovesen način blagoslovili nove orgle. Umevno je, da se je vsa župnija za to lepo slovesnost skrbno pripravila. Cerkev je bila okrašena z vencji in svetjem. Pred cerkvijo so stali mlaji, k slovesnosti pa je prihitelo prebivalstvo iz mesta in z dežele. Slovesnost se je pričela s prirokovanjem; zvonovi so ubrano pozdravljali nove orgle. Prostrana sentpeterska cerkev je bila nabit polna vernikov, kakor le redkokdaj. Slovesnost se je pričela ob treh popoldne, ko je zastopnik prevz. knezoškofa stolni kanonik dr. Kimovec blagoslovil izpred oltarja nove orgle. Prvotno je bilo zamišljeno, da bi blagoslovil orgle na koru samem. Radi prevelike gnebe v cerkvi pa ni bilo mogoče priti na kor. Kanoniku dr. Kimovcu je asistiral številna duhovščina. Nato je kanonik dr. Kimovec v poljudnem in vsakomur umljivem govoru izbrpno in zelo lepo pojasnil sestavo novih orgel, msgr. Premrl pa je govornikova izvajanja spremljal z igranjem na orgle. Ljudstvo je zavzelo poslušalo govor in nove orgle. Po govoru dr. Kimoveca sta msgr. Premrl in pa g. Tomc izvajala na novih orglah krasne koncertne cerkvene skladbe, točno po programu, kakor je bil javljen. Verniki so bili nad krasoto in čisto mogočnostjo orgel nad vse navdušeni. V fari je zaradi novih orgel danes zavladalo pravo iskreno veselje in zadovoljstvo. Po koncertu je bil blagoslov v Najsvetejšim.

Kakor smo že poročali, so za te orgle nabirali že od leta 1927. Skoraj ves denar za orgle je bil nabran že pred krizo. Stare orgle bodo najbrže uporabili v cerkvi sv. Jožefa. Pri novih orglah je treba tudi poudariti, da je izvala splošno občudovanje tudi omara, ki je bila napravljena po načrtih arh. prof. Vurnika. Omara se dviga nad cerkvijo kakor zlat, brokatni plašč.

Sentpeterska fara in farna cerkev sta z novimi orglami zelo mnogo pridobili in je treba faranom zato čestitati, najbolj pa seveda neutrudnemu g. župniku Petriču, ki si je s tem za farno pridobil novih zaslug.

Sentpetersko prosvetno društvo priredi danes ob 8 zvečer predavanje, ki ga bo imel g. profesor Janko Mlakar. Člani in prijatelji društva vljudno vabljeni.

Auto povozil otroka

Na Vrhu se je danes dopoldne pripetila resna nesreča. Pred župno cerkvijo je neki osebni avto povozil 9 letnega sina železniškega uradnika Tugomirja Klasince, stanujočega v Rožni dolini c. VI, št. 4. Deček je dobil nevarne poškodbe na glavi, po rokah in nogah. Poklican je bil reševalni avto, ki je ranjenega dečka prepeljal v bolnišnico.

Poleg tega je bolnišnica sprejela danes še enega ponesrečenca in sicer 29 letnega posestnikovega sina Janeza Stegnarja iz Dolenjega v občini Rova. Stegnar se je ob 4 zjutraj vozil čez klanec pri Radomljah in je na klanecu strmoglavil s kolosa. Dobil je resne poškodbe na glavi.

V soboto zvečer se je na Kanjarjevem nabrežju ponesrečil 55 letni trgovski zastopnik J. Omerza z Dunajske ceste 6. Omerza je v temi stopil v odprto neke kleti ter padel notri. Zlomil si je desno nogo.

★ Nappa rokavice, jelenove, pletene in triko, dobite trpežne pri tvrdki Miloš Karničnik, Stari trg št. 8.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE

DRAMA
Zatetek ob 20. uri.
Ponedeljek, 21. novembra: »Gospa Ingers.
Red C.
Torek, 22. novembra: Zaprt.
Sreda, 23. novembra: »Straš pod brestič.
Red: Sreda.
OPERA:
Zatetek ob 20. uri.
Ponedeljek, 21. novembra: Plesni večer Katje Delakove. Izven. Znižane cene.
Torek, 22. novembra: »Hlapec Jernej«. Red B.
Sreda, 23. novembra: »Manon«. Red D.

SMRT

V Dutovljah je umrl 29. oktobra upokojeni okrajni glavar dr. Peter Laharnar. Bog mu daj večni mir!

Po dolgi in mukepolni bolezni, ki jo je prenašal z junaskim samozatejevanjem, nas je za vedno zapustil, previden s sv. zakramenti, v 50 letih, naš nad vse dobri soprog, oče, brat, svak, stric in zet, gospod

mr. ph. Vaclav Prorazil

lekarnar v Konjicah

Umrl je 20. novembra ob 12.
Pogreb bo v torek, dne 22. novembra 1932.
Sv. maša zadušnica bo v nadžupnijski cerkvi v Konjicah v sredo, dne 23. novembra ob 8 zjutraj.
Konjice, dne 20. novembra 1932.

Zalujoči ostali.

Kdaj bodo Nemci zadovoljni?

Nemški katoliški list o položaju Nemcev v Jugoslaviji

Kako se Nemci brigajo za svoj rod, ki živi razstereno po svetu in najrazličnejših državah, nam dokazujejo prav nedeljske priloge velikega nemškega tiska, v katerih je vsaj ena stran posvečena »nemstvu v inozemstvu«. Tako je na primer Kölnsche Volkszeitung 23. oktobra pod skupnim naslovom »Borée se nemstvo približa članek »Izginjajoče nemstvo v Slavoniji«. Isti list je v številki 2. novembra objavil drugi članek »Nemški katoliški otroci v inozemstvu v nevarnosti«. V prvem članku pripoveduje P. E. Mayer, kako se šteje 600.000 Nemcev, ki živijo v Jugoslaviji, čedalje bolj krči, posebno v Slavoniji nazadujejo Nemci. Članek pravi, da se Nemci sploh kaj rad asimilirajo. (Nas uči skušnja prav nasprotno! Op. ured.) Nemci se kmalu naučijo državnega jezika in polagoma prično misliti v tem jeziku, čeprav na znotraj čutiljo nemško. Nemce v Jugoslaviji je posebno zadela agrarna reforma, ki pomeni prav za prav razlastitev. Mnogo Nemcev utone v slovanskem morju, ker postajajo čedalje bolj pogosti mešani zakoni.

Toda nemstvo prepada najbolj radi tega, ker se čedalje bolj krči število rojstev v nemških družinah. Koliko družin je, ki sploh nimajo otrok, drugih zopet mnogo, ki imajo samo po enega. Da bi te družine ne bile gospodarsko dovolj preskrbljene, pa ni mogoče reči, kajti delata je rodovitna. Posvetva prihajajo polagoma v roke Hrvatov, ki se ponasajo s svojimi številnimi družinami.

Drugi članek obravnava položaj nemških otrok v inozemstvu, in sicer na Poljskem, Južnem Tirolskem, v Jugoslaviji in v Romuniji. Značilno je, da posveča pisec tega skoro polovico članka vprašanju vzgoje nemških otrok v Jugoslaviji. Tudi sicer dobi bralec iz njegovih izjavjanj vtis, da je položaj nemških otrok baš v Jugoslaviji najslabši! V Jugoslaviji so prepovedane nemške mešč. šole in nemški dijaki morajo obiskovati hrvatske, oziroma slovenske zavode. Če se z velikim trudom posreči Nemcem, da si priborijo manjšinski oddelek na šoli, se kljub temu vrši verouk za nemške otroke v nemškem jeziku. V nekaterih krajih se vrši pouk v popoldanskih urah, kar je zopet v kvič naravnemu otroka. Nemški otroci se morajo učiti krščanski nauk v tujem jeziku, na pamet avtomatično drdrejo, kar jim učitelj vtepe v glavo. Otroci seveda nima od takšnega krščanskega nauka nikake koristi. Jugoslavija ne izpolnjuje obvez, ki jih je sprejela s pogodbenimi glede manjšinske zaščite, vendar je lansko leto dovolila, da si Nemci ustanovijo zasebno katoliško učiteljsko v Velikem Bečkercu.

Članek pripoveduje, kako so v Boenu morali med šolsko spovedjo nemški otroci nazaj v cerkev, čeprav so šolsko spoved opravili že prej sami zase, in sicer v svojem jeziku. Morali so prisostvovali »oficijalni spovedi z italijanskimi, in tiste, ki so se zmužnili, je policija prignala s silo nazaj v cerkev.

Članek zaključuje s pozivom: »Nemški katoliški starši mislite na zapuščene nemške otroke v inozemstvu in naročite svojim otrokom naj jim prinesejo pomoč!«

★

Ko človek prebira v nemških listih kritike radi postopanja z nemškimi narodnimi manjšinami, se ne more otresti vtisa, da udarijo Nemci vedno najbolj proti tisti državi, ki jo smatrajo za najslabše. Ne moremo se začuditi, da neprestano zabavljajo proti naši državi prav Nemci, ki se jim od vseh naših manjšin prav gotovo najbolj godi! Cemu to večno tarnanje ne samo iz Grada in z Dunaja, temveč prav iz Nemčije, odkoder bi z upravičenostjo pričakovali bolj treznega presojanja: saj ni bila Nemčija tako direktno vmešana v politično borbo med Slovani in Nemci v avstrijskih deželah in bi se vendar že lahko otresli starih predsodkov proti nam. Nemci pri nas! Ali so to sploh še narod-

na manjšina? Njihov položaj, gospodarski in kulturni, njihovi odnosi do države so takšni, da jih sploh ni mogoče pristevati med narodne manjšine. Z vsvo upravičenostjo trdimo, da se jim je v zadnjih letih, ko je politično življenje pri nas počivalo, posrečilo priboriti privilegiran položaj v primeri s drugimi narodnimi manjšinami! V času hude gospodarske krize so vrata bogatim industrijem in trgovcem povsod na stečaj odprta.

Poglejmo samo na Nemce v Sloveniji, posebno na Stajerskem. Pri nas so Nemci gospodje! Naš delavec je njihov hlapec, ki bi ga najraje poslali v nemško manjšinsko šolo in ki mu v tovarni prepovedujejo govoriti slovenski. Kdo kupuje hiše in gospodarstva naših ljudi v Mariboru in sploh ob meji? Nemci! Znan nam je primer, ko je Nemec v Mariboru prejel brzojavko od neke nacionalistične organizacije v Avstriji, naj kupi za vsako ceno neko hišo, ki je bila napredaj v najbolj prometni ulici v Mariboru. Le naključje, da je brzojavka prispela nepozno, se mora Maribor zahvaliti, da je hišo kupil Slovenec. Povsod vstajajo nove šole (in v Banacu celo v krajih, kjer jih niti pod Avstrijo ni bilo). In kdo obiskuje te šole? Ne koeva Nemci, ki jih pri nas v Sloveniji — razen v Kordcuju — sploh ni, temveč nemčurji! In kamor stopi ta »Nemec, hodi v gostilno, kavarno ali kino, tam najde povsod dovolj nemške hrane, pa naj jo dajejo gramofonski »slageljci, peesstne popevke, zvočni filmi ali nemški listi in revije. Še Slovenec bi skoraj pozabil, da živi v svoji državi!

Vemo, da se Nemci dobro počutijo pri nas v vsakem pogledu. Ne more biti nikakega dvoma o tem, da bo vsaka gonja proti naši državi v inozemstvu našim Nemcem samo škodovala, ker bo uravnice razburila našo javnost. Škodljivo je posebno splošno zabavljanje brez navedb krajev, kakor ga vsebujejo zgornji članki. Ker članek že govori o meščanskih solah, naj omenimo, da je poslanec Kraft posredoval pri prosvetnem ministrstvu, da bi dovolil otvoritev nemških meščanskih sol v Novem Sadu, Apatinu, Bački, Palanki in Odzacu. Minister je odgovoril, da ne more biti govora o razpustu nemških meščanskih sol v upravni in da bo dal šole odpreti, ako se zanje zglašijo dovolj otroci!

Ne izključujemo torej mirne poravnave vsakega konkretnega spora. Dokazali smo doslej dovolj dobre volje napram Nemcem. Nemci izven Jugoslavije pa naj bodo vsaj toliko viteški, da opustijo vsako gonjo proti nam, dokler sami ne izpolnijo obljub, ki so jih dali naši manjšini na Kopenskem. Zakaj pred Bogom ni noben narod izvoljen!

Španski časniki si znajo pomagati

Pred narodno skupščino se nahaja zakonski predlog radikalna Bazilija Alvareza in nekaterih njegovih tovarišev, ki stremlje za tem, da bi časniki zagolovili primerno pokojnino. Motivacija predloga pravi med drugim, da zaslužijo prav časniki pokojnino bolj kakor kateri drugi stari: saj je znano, da malokateri drugi poklic živčno tako izžrpa razumnika kakor prav časniki. Ko se časniki enkrat izpiše in živčno uniči, ga drugi neusmiljeno potisnejo v kot. V smislu zakonskega predloga se bo osnoval poseben pokojninski fond za časnike, in sicer s prispevki lastnikov listov, države in z malenkostnimi prispevki časnika samih. Po 15 letih službe časniki lahko stopi v pokoj, ako ima že 55 let, dolžan pa je nastopiti pokoj pri 70. letu. Časniki s 15 do 20 let službe prejmejo pokojnino v znesku 50 odst. svoje plače, z 20 do 25 leti službe 75 odst., z 25 do 30 leti 80 odst., časniki s nad 30 let

službe pritiče popolna pokojnina, to je vsa plača. Ta ureditev, posebno odmera let, ni pač idealna, kljub temu pomeni velik napredek za španskega časnika.

Radio v tem tednu

V ponedeljek zvečer se bo prenašala opera »Morana« J. Gotovca iz Beograda. — V torek zvečer obeta biti zanimiv koncert z naslovom: »Ura variacij. Nastopila bo gđ. Poženelova s klavirskim koncertom, tolmachi bo g. dr. Dolinar. Temu koncertu bo še sledil prenos iz kavarne Zvezda. — V sredo se bo prenašal glasheni večer, posvečen spominu Jakoba Aljaža, iz velike unioanske dvorane. Temu prenosu bo iz studia sledil koncert ge. Štefanije Vukove. Večerni spored bo zaključil koncert salonskega kvinteta. — V četrtek zvečer se bo vršil prenos cerkvenega koncerta iz cerkve sv. Petra v Ljubljani. Pel bo cerkveni pevski zbor in na novih orguljah bo igral g. prof. Tome. — V petek bo prenos koncerta »Sloce« v zagrebški godalnega kvarteta iz dvorane kina ljubljanski dvor. — V soboto zvečer pa se bo iz Zagreba prenašala Schubertova opereta »Pri treh mladenkah«.

Kaj bi radi poslušali v radiu

Naš radio je pripravljen ugoditi željam svojih poslušalcev do skrajne možnosti. Pričenja sedaj koncerti po željah poslušalcev. Kaj bo spet to? Vsak izmed poslušalcev ima nekatere skladbe, ki so mu najljubše in bi jih rad čim večkrat slišal. Temu se lahko ugodi. Naša postaja določa za salonski kvintet vsako soboto od petih do šestih (17 do 18), za pločče pa vsako nedeljo od dvanajstih do ene (12 do 13) koncert, ki ga bodo tvorile zgolj take skladbe, ki si jih bodo zaželeli posamezni poslušalci. S tem torej posivamo vse naše poslušalce in bralece, naj sporoče po dopisni poti postaji, katero skladbo naj jim igra salonski kvintet, in katera naj se jih predvaja ploča. Zdelo se bodo upoštevali po vrstnem redu, kakor bodo prihajale na postajo. Lahko torej rečemo, da sedaj o sporedu dveh tedenskih ur določajo neposredno po-

slušalci sami! Upoštevati se bodo mogle predvsem skladbe in pločče, ki so se v radiu že predvajale oziroma se predvajajo

Ob 300 letnici rojstva Spinoze.

Našo inteligenco bo brez dvoma zanimalo predavanje univ. prof. dr. Fr. Vebra v sredo zvečer v proslavo 300 letnice rojstva slavnega modroslovca Spinoze (pravo ime se prav za prav glasi Baruh d'Espinoza, 1632—1677). Ta za razvoj zapadne filozofije prav važni filozof je bil iz Portugalskega izhajajoč holandski žid, ki ga je židovska verska občina izobčila zaradi njegovega religioznega svobodomiselnstva. Spinoza je ustvaril prvi sklenjeni filozofski sistem novega veka. On je oče determinizma in panelizma (Bog je isto kakor narava). Od njegovih del se omenjajo: Etika. Traktat o Bogu in o človeški sreči, Bogoslovno-politični traktat, politični traktat.

izdelek se namovejši model otroških in igračnih vozilov, trikotni, razna novejša dvokolesa, šivalni stroji in motorji Velika izbira. — Najnižje cene — Cenik franco Tribune! F. B. L. Tavnarije dvokoles in otroških vozilov Ljubljana Karlovska cesta št. 4. 191

Špecertisko in kolonijalno blago. Umetna gnojila, cementi itd. itd. dobavlja Gospodarsko zveza v Ljubljani

Naročite in čitajte »Ponedeljskega Slovenca«!

OVES IN KORUZO kupite ugodno pri trgovcu A. VOLK LJUBLJANA

Trboveljski premoj. suha drva, ogrevalni materiali dobavljamo na dom KURJIVO o. z. o. z. Dunajska cesta št. 33 Telefon 34-34

LJUDSKA POSOJILNICA

registrowana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri, vezane vloge po dogovoru ter brez vsakega odbitka. Tudi rentni davek plačuje posojilnica sama. — Svoje prostore ima tik za franciškansko cerkvi v lastni palači, zidani še pred vojsko iz lastnih sredstev. Poleg laststva, ki ga nudi lastna palača, vseposestvo in drugo lastno premoženje, imajo pri Ljudski posojilnici kot zadrugi z neomejenim lastvom za vloge vsi člani z vsem svojim premoženjem, ki presega večkratno vrednost vseh vlog. Hranilne vloge znašajo nad 180 m.li onov d.narjev

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA

BRZGOVNI NASLOV GOJUBANKA D. D. V LJUBLJANI (Miklošičeva 10) TELEFON ŠTEV.: 2057, 2470, 1979

PODRUŽNICE: Bled, Novi Sad, Kranj, Šibenik, Maribor, Kočevje, Celje, Sombor, Djakovo, Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje

Poslovne zveze s prvovrstnimi zavodi na vseh tržiščih v tuzemstvu in inozemstvu

Edni slovenski zavod brez njegova kapitala je Vzajemna zavarovalnica o Ljubljani,

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarikovi cesti.

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru: a) raznovrstne izdelane stavbe kakor tudi stavbe med časom gradbe b) vse premočno blago, mobilije, zvonove in enako: c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove in steklo proti razpokam in prelomu.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah. Zastopnika v vseh mestih in tarah.

Svakinje

Imeli smo v prvi bohi sinčka Boruta. In ga še smamo. Da: Tri tete, botra, dve moji hčeri, žena in jaz. Toda jaz ne štejem. Imajo šolski sosvet. Tri tete, botra, dve moji hčeri, žena in Borut. Sinčka sem dobil, ko sem eno hčer že omočil. Omočila je precej mlada, da ne boste rekli, kako in kaj. Ta sosvet je »vzel v roko« vzgojo mojega sinčka. S sodelovanjem sinčka samega. Sosvet se drži gesla: šola in dom. Vojskujoča se in učeča cerkev. Vojskujoča se so tete, botra, dve moji hčeri, od teh ena neporočena Vanda, kar je važno, da poudarim, kakor boste videli pozneje, in moja žena: jaz sem plačujoča in trpeča cerkev, ki pa ne spada v sosvet. Glede gesla šola in dom moram omeniti, da so ga razširili tudi na sinčka.

In sinček je bil opominjan iz težkega predmeta in še česa. Meni niso hoteli doma povedati, iz katerega predmeta in iz kolikih. Da je precej, sem sklepal iz dnevnega poudarjanja sosveta, da je deček nervozen in da profesorji nimajo smisla za nervozno dečo modernega časa, posebno če ima nervoznega očeta. Pod tem so mislili mene. Knjižni sinko je imel boben, ki mu ga je kupila najstarejša teta, in z njim je bil vsak večer od devetih do desetih. Stanujemo namreč v hiši dotične tete in je ta človekoljubna in ni »prinesla čez svoje arce«, da bi otroka pod nami odpovedala, ker je imela otroke. Stranka, ne teta. Stanovanje bi pa rada spraznila za mojo drugo hčer, ko se bo poročila. Trdi, da se mi ne poroči in nima ženina, ker n'ima stanovanja. Kakor vidite, ta teta živi in mrje za moje otroke in je človekoljubna. Druga teta je fantu kupila trobento. Pa kakšno trobento! Odkar sem bral v njegovi prirodopisni knjigi, da imamo sre'nje uho zvezano po Evstahijevi cvetki ali čem z grom, sem hodil zmerom z odprtimi usti po hiši in tudi spal po desetih zvečer do šestih zjutraj z odprtimi usti, in so trdili, da smrčim. Ob šestih zjutraj je sinko nastal in bil v kuhinji žogo. Veliko usnjato žogo. To mu je kupila tretja teta, da se fant razžiblje, ker je nervozen in revček ne more nič za to, če

ima nervoznega očeta. Veste, da se je fant še meni smilil in sem mu kupil mehke copate, da bi lahko hodil.

»To je za stare babnice« mi je dejal. »Ali naj si v copatah razbijem palce na nogah, ko bijem žogo? Kupi mi gozjerje!«

In je s tako mirno in sigurno roko zdel moj nos s frnikulo, da sem mu nevoščljiv. Nervozen dečko, kakopala!

Jaz sem stvar preslišal, toda gozjerje mu je kupila žena. In od takrat sem hodil dremat po kosilu v kavarno. Zato sem prosil plačilnega, Pepco pri kasi, natakarije in svoje draže prijateljce, naj to upoštevajo, in mi je plačilni rezerviral udobnejši sedež, me Pepca ni klicala k telefonu in gospodje natakariji so mi prinašali angleške dnevnike, da sem se skrtil za nje, prijateljci pa so rahlo govorili, da se niso drugi gostje zgedovali nad menoj. »Lepo prosim. Nervozen oče sem nervoznega dečka in naj me nihče ne budi.« To je bilo samo po zimi, spomladaj bom itak hodil v kašalske grape.

Vidite, takšna je bila stvar. Dečko je bil opominjan. Za svojo osebo se nisem nič prestrašil, toda vojskujoča se cerkev je bila vznemirjena. Kaj takega še ni bilo v naši, ne, hočem reči, v tetini hiši. Vse, kar je bilo prej s tem imenom kakorkoli v zvezi, tudi moje hčere spa'ajo v to zvezo, je bila sama odlika. Prva teta odlika, druga odlika, vse do moje žene. Moja žena tudi. Opomine da ima po očetu. Vsaj to ima po očetu in nagajenje za vnetje slepiča in potne noge. Tako je pač, človek da otroku kar pač more.

Naj pridem k stvari. Ženina svojih hčeri Vandii še nisem našel. Da ne spada to sem? Pa še kakol! Jaz tudi nisem vedel, ampak to je vedela naša najstarejša teta hišna posestnica.

Tisti težki predmet in še kaj poučuje neporočen profesor! Kdo bi vprašal, kako in kaj in ali je treba inštruktorja in kako bi se stvar popeljala? To mora prevzeti žena teta in moja neporočena hčerka, ki pa še nima dvajset let. Tako so sklenili.

»Vidiš,« so dejale, »kakala bi ti prav prišlo, če bi bil kaj javnega ali kulturnega delavca a sena-

tor ali vsaj ubožni oče našega okraja in bi pobiral milodane, da bi pa vje, da si namestnik bančnega blagajnika in kdo bo verjel, da si nervozen? In obnašati se ne znaš, kakor se je treba pred profesorji! Profesorji niso menice!«

In sta šli in je bil gospod profesor zelo ljubezljiv in neporočen in priazen in celo inteligenčen in je povedal, da se mora fant dobro poprijeti, če hoče dobro končati. Bili sta z odgovorom in s profesorjem zelo zadovoljni in teta je ugovarila, da je nekoliko kratkoviden in da etiska palec in kazalec in da se je moji hčerki nasmehnili.

To bi bilo vse, vsaj meni se je zdelo, da je vse in da ni mnogo. Zeneke pa vse iz sebe nad uspehom. Ugotovile so dalje, da se je izjavil, da sam sicer ne more prevzeti inštrukcije, toda da bi svetoval nekoga, če se za to odločijo. Da sta pri tem odgovorili, da morata vprašati mene kot očeta. Kajti pri naši hiši da se vse vrši po mojem ukazu. »Da ne bo mislil, da si kakšna šlapal!«

Sosvet ni nič vprašal, temveč drugi dan je šla sporočiti moja neporočena hčerka, da sem dovolil inštruktorja. In je bil prijeten osmošolec, ki je prihajal v hišo in mu je sosvet vsak dan ponudil kave, da so govorile z njim in ob sobotah kozarec vina in šarklja.

In je pripovedoval, da hodi s profesorjem k istim plesnim vjamom.

Vsega ne vem, samo to so mi čez teden dni sporočile, da bo moja neporočena hčerka hodila k plesnim vjamom. Stara je dovolj in da jo bo teta spremljala.

Tudi tega bi mi ne bili povedali, če bi ne bilo potreba nove obleke in klobuka in čevljev in sem moral vzeti predujem.

Stvar je šla po svojem in fant je sicer prinesel o božiču svojememu znanju prime no spričevalo, toda iz tistega težkega prejmeta in še česa je imel dobro. Inštruktorja sem dal dvojni honorar.

Po božiču mi je žena zašepetala, da je gospod profesor pisal moji Vandii. Pomežiknila mi je. Nekaj se je moralo zgoditi, to sem sklepal iz večjega ropota, ki ga je moj sinko delal v stanovanju z

žogo, trobento, bobnom in o božiču je dobil še cel vlak. Vlak mu je kupila Vanda za moj denar. Jaz sem prihajal domov, če sem vedel, da ni mojega sinka doma, ampak nikoli pred enajsto zvečer, če je bil doma. Da se moram zvečer sprehajati, ker potrebujem gibanja.

»Zaradi lanja?« sem vprašal.

»Kakopala!« mi je rekla zaničljivo nad mojim sklepom. »Fant se uči!«

V maju se je stranka pod nami izselila, pravzaprav ženo so odpeljali v noršnico. Otroke so dali etari materi, mož pa je šel v ječo, ker je napadel našo staro teto, ki je hišna posestnica.

In v maju so rekli, da bo gospod profesor prišel snubit Vando in naj si oblečem primerno obleko in boljše kravato in naj rečem da.

Prišel je in sem mu dal hčerko Vando in sem mu dejal, da je čisto spodoben fant, in rekel da in mu povedal, da je hči vsa nora na nove klobuke. Moj sinček je bil grozansko vesel in se je pri zaročni večerji tako najedel, da je drugi dan ležal in mu je bilo slabo. Pokazali smo stanovanje in so rekli, da bodo koj oklici.

Bili so oklici in konec šolskega leta in poroka. Zdaj se je začelo drugo šolsko leto in dečko moj hodi v copatah in žo'a ima luknjo.

Inštruktorja letos nisimo vukli, ker imamo zeta, si ve, kaj se jemlje v prvi šoli in je poučevanje njegov dosmrtni poklic.

Toda zet moj ne uči svojega svaka in razrednik prvega razreda ni prijatelj mojega zeta.

Moja najmlajša svakinja se je vpisala v društvo za prav posebne namene. V tem društvu je Borutov razrednik predsednik.

Poroka ne bo, ker je razrednik iz poročen, toda svakinja je v društvu tajnica in je z mojim drugim zetom sprta.

Moje svakinje so požitvovalne dame. Kaj bi brez njih moj sin, sin nervoznega očeta, ki nima znanega imeča! In mora radi tega ponavljati prvo. Da se denko sprehodi, ne smem več v kavarno, temveč se greva na Rožniku cross-country »čez drn in strm« in naju je zadnjič zapisal čuvaj. R. P.